

РЕШЕНИЕ

№ 19783

гр. С., 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110123090 по описа за 2023 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124 ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника сумата в размер на 1 403, 56 лв., представляваща главница за потребена и незаплатена електрическа енергия за периода м.04.2009 г. - м.07.2009 г., както и сумата от 1 889, 64 лв., представляваща неустойка за просрочени плащания. Предявен е и иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да възстанови електрозахранването в процесния електроснабден имот, находящ се в гр. С., ул. „В.м.“ №

Ищецът твърди, че е собственик на недвижим имот – двуетажна къща, придобита по наследство. Счита, че има качеството потребител на електрическа енергия. Поради неплащане на задължения ответникът бил преустановил подаването на електрическа енергия. Поддържа, че както задължението за главница за потребена и незаплатена електрическа енергия за периода м.04.2009 г. - м.07.2009 г., така и начислената неустойка за просрочени плащания са погасени по давност. Ищцата отправила изрично искане за отписване на въпросните задължения, но то останало безрезултатно. Твърди, че след като задълженията са погасени по давност, няма причина ответникът да не възстановява подаването на електрическа енергия към процесния имот. Ето защо предявява настоящите иски, като претендира и разноси по производството.

Ответникът - „Е.П.“ ЕАД, оспорва предявените иски. Счита, че е недопустимо да се предявява отрицателен установителен иск за установяване на изтекла погасителна давност. Евентуално твърди неоснователност на иска. Поддържа, че в имота има електрозахранване, поради което счита и иска за реално изпълнение за неоснователен.

Ето защо моли исковите да бъдат отхвърлени, като претендира разноските по производството.

С протоколно определение от 22.11.2023 г. съдът е прекратил на осн. чл. 232 ГПК производството по настоящото дело в частта в която е предявен осъдителен иск по чл. 79 ЗЗД за осъждане на ответника да възстанови електрозахранването в процесния електроснабден имот, находящ се в гр. С., ул. „В.м.“ №

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124 ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника сумата в размер на **1 403, 56 лв.**, представляваща главница за потребена и незаплатена електрическа енергия за периода м.04.2009 г. - м.07.2009 г., както и сумата от **1 889, 64 лв.**, представляваща неустойка за просрочени плащания.

По предявения иск по чл. 124 ГПК в тежест на ищеца е да докаже, че има правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за погасени по давност задължения, а именно, че ответникът не е отписал процесните задължения въпреки изрично искане на ищцата и затова не възстановява електрозахранването в процесния имот.

В тежест на ответника е да докаже, че са налице обстоятелства, водещи до прекъсване или спиране на давността.

С доклада по делото са отделени за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти и обстоятелства включени в предмета на спорното право, а именно: ищцата е собственик на процесния имот с адрес гр. С., ул. „В.м.“ № наличие на облигационна връзка между спорещите страни с предмет предоставяне на електроенергия. Поради изложеното съдът счита, че е налице валидно облигационно отношение по договор за продажба на електрическа енергия (арг. чл. 92 ЗЕ), по който ищецът е купувач на такава. В този смисъл той е носител на права и задължения по Закона за енергетиката (ЗЕ) и по арг. от чл. 283 ТЗ са обвързани от клаузите на Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ответника.

По делото е представено писмо (л. 9), с което ищецът е отправил извънсъдебна покана до ответника за отписване на процесните задължения като погасени по давност и да възстанови електрозахранването в имота. Поканата е получена от ответното дружество на 28.09.2022 г. С писмо от 14.10.2022 г. ответното дружество е отказало да отпише задълженията по давност и да възстанови захранването с мотив, че давността не се прилага служебно.

Представени по делото са и фактури, издадени от ответника за потребената в

процесния имот електрическа енергия за процесния период, както и справка за дължимите въз основа на фактурите суми за главница и лихва

По отношение на направеното от ответника в отговора на исковата молба възражение за недопустимост на разглеждането на отрицателния установителен иск съдът стига до следния извод: Ищецът извежда правния си интерес от това, че е поискал от ответника изрично, но безрезултатно да отпише процесните вземания, за да може да бъде възстановено електрозахранването в процесния имот. В случая, ако ищецът отрече правото на ответника, ще има възможност да претендира да се възстанови електрозахранването в процесния имот. Предвид това съдът намира, че е налице правен интерес от предявяване на настоящия отрицателен установителен иск, поради което възражението на ответника се явява неоснователно.

Съдът намира, че спорът между страните се концентрира върху дали вземанията са погасени по давност.

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от електроснабдителните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арг. чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава. В случая най-късно настъпилият падеж на претендираните суми е м.07.2009 г., като три годишния давностен срок е изтекъл преди образуване на настоящото производство. Следователно всички вземания на ответника, възникнали преди м. 07.2009 г. са погасени по давност. Казаното по-горе се отнася и до дължимостта на начислените лихви/неустойки, , доколкото при недължимост на главното вземане, недължими се явяват и начислените лихви. Предвид изложеното, предявеният отрицателен установителен иск се явява изцяло основателен, поради което следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора право на разноски има ищецът. Съдът счита, че същия има право на разноски и за прекратената част от производството, тъй като електрозахранването е възстановено в рамките на настоящия исков процес и съображенията за това са следните: Съгласно чл. 123, ал. 1 от ЗЕ доставчиците от последна инстанция, общественият доставчик, крайните снабдители, производителите и търговците на електрическа енергия имат право да преустановят временно снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми

във връзка със снабдяването с електрическа енергия. В чл. 124 от ЗЕ е предвидено, че енергийното предприятие възстановява снабдяването и/или присъединяването на клиентите след отстраняване на причините, довели до преустановяването им. Съдът взе предвид, че в случаите, когато потребителят не е възразил срещу основанието и размера на търсените суми пред доставчика, респ. е получил отказ от последния, и е предявил иск за оспорване на вземането за електроенергия или е подал възражение в производството по реда на чл. 410 ГПК, инициирано от доставчика (чл. 107 ЗЕ), то вземането не е безспорно, поради което доставчикът няма право да прекъсва електрозахранването, а ако то вече е прекъснато е длъжен незабавно да го възстанови (в този смисъл е Решение № 303 от 29.01.2019 г. на ВКС по гр. д. № 4081/2017 г. на IV г. о., ГК). Ищецът е сторил разноси, както следва: за заплатена държавна такса в размер на 131,73 лева и за заплатен адвокатски хонорар в размер на 900 лева (л.5). От страна на ответника е релевирано своевременно възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно. Като съобрази броя и вида на предявените искове (два оценяеми (3293,39 лева) и един неоченяем) и правната и фактическа сложност на делото съдът намира, че адв. възнаграждение в размер на 900 лева е в рамките на определения от Наредба № 1/2004 г. минимум.

Съдът констатира, че не е внесена в цялост следващата се държавна такса за предявените в настоящото производство обективно съединени искове и по-конкретно не е внесена от ищеца държавна такса по иска за реално изпълнение – за възстановяване на захранването в размер на 50 лв. Следователно, на основание чл.77 ГПК, с оглед изхода на спора, сумата следва да се възложи на ответника.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от ищеца **М. И. К.**, ЕГН, с адрес: гр. С., ул. „В.м.“ №срещу „**Е.П.**“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Ц.ш“ № бл. Б.М., Б.ц, отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК, вр. чл.79 ЗЗД, че **М. И. К. НЕ ДЪЛЖИ НА „Е.П.“ АД**, сумата в размер на **1 403, 56 лв.**, представляваща главница за потребена и незаплатена електрическа енергия за периода м.04.2009 г. - м.07.2009 г. и сумата от **1 889, 64 лв.**, представляваща неустойка за просрочени плащания, начислени за електроснабден имот, находящ се гр. С., ул. „В.м.“ № кл. Номер ...

ОСЪЖДА „Е.П.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул.

„Ц.ш“ № бл. Б.М., Б.ц, да заплати на **М. И. К.**, ЕГН, с адрес: гр. С., ул. „В.м.“ №на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата **1031,73 лв.** разноси в производството за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Е.П.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Ц.ш“ № бл. Б.М., Б.ц да заплати **в полза на бюджета на Софийски районен съд** сумата от **50,00 лв.** държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____